

<div>زیادت‌نور</div>
<div>رسول گرامی اسلام فرمودند: <p>اعمل لدنیاک کانک تعیش ابداء، واعمل لاخرتک کانک تموت غدا برای دنیای خود چنان کار کن که گویی جاودانه زندگی می‌کنی و برای آخرت چنان کار کن که گویی فردا خواهی مرد.</p> تنبیه الخواطر ، ج ۲، ص ۲۳۴</div>

دیدگاه سیاسی

خلع سلاح لبنان چرا؟ هدف واقعی ارتش است، نه مقاومت

«**ابراهیم ماجد**

در هفته‌های اخیر، بخش زیادی از گفتمان عمومی لبنان بر مسئله سلاح‌های حزب‌الله متمرکز بوده است. سیاستمداران و چهره‌های رسانه‌ای مورد حمایت غرب، خلع سلاح را کلید پهمودی ملی دانسته‌اند و ادعا می‌کنند که حذف سلاح‌های حزب‌الله برای حاکمیت و ثبات لبنان ضروری است.

اما در زیر این روایت، هدفی به مراتب خطرناک‌تر نهفته است: نه خلع سلاح مقاومت، بلکه متلاشی کردن یوک ارتش لبنان.

خود اشتباه محاسباتی استراتژیک؟

مؤسسه امنیتی ملی اسرائیل اخیراً ارزیابی روشنگرانه‌ای از این وضعیت منتشر کرده است.این مؤسسه با صراحت به چیزی اعتراف کرد که بسیاری از قبل می‌دانستند: حزب‌الله آنقدر قدرتمند است که نمی‌توان با زور آن را خلع سلاح کرد و هرگونه تلاش جدی برای این کار می‌تواند لبنان را به جنگ داخلی بکشاند. این مؤسسه نوشت: «پافشاری حزب‌الله بر عدم خلع سلاح، پیشبرد تصمیم‌گیری را برای رهبری لبنان بسیار دشوار خواهد کرد. به گوشه راندن حزب برای وادار کردن آن به تسلیم سلاح‌هایش می‌تواند منجر به درگیری‌های خشونت‌آمیز با نیروهای امنیتی لبنان و احتمالاً حتی جنگ داخلی شود، اگرچه به نظر می‌رسد حزب‌الله تمایلی به چنین نتیجه‌ای ندارد.»

این ارزیابی یک هشدار نیست، بلکه یک استراتژی است.

این گزارش نتیجه می‌گیرد که ایالات متحده و اسرائیل باید «از رهبری لبنان» در مقابله با حزب‌الله حمایت کنند، درحالی‌که حزب‌ه می‌خواهد به خوبی می‌داند که هرگونه رویارویی این چنینی حزب‌الله را تضعیف نمی‌کند، بلکه آخرین نهادهی را که دولت لبنان را سرپا نگه داشته است، از هم می‌پاشاند: نیروهای مسلح لبنان (LAF).

ارتش لبنان، آینه‌ای از کشور

ارتش لبنان یک کوره ذوب ملی به معنای سنتی نیست، بلکه یک توان ظرفیت از سهمیه‌های فرقه‌ای و انتصابات سیاسی است.با حضور تقریباً ۳۵ درصد از سربازان شیعه، ارتش را نمی‌توان از بافت سیاسی و اجتماعی لبنان جدا کرد.

بنابراین، اگر به ارتش دستور داده شود که با حزب‌الله مقابله کند، چه اتفاقی می‌افتد؟

پاسخ ساده و فاجعه‌بار است. ارتش در امتداد خطوط فرقه‌ای از هم می‌پاشد.سربازان با جوامع خود نمی‌جنگند. افسران از دستوراتی که منجر به خونریزی داخلی می‌شود پیروی نخواهند کرد. و فروپاشی ارتش خلاء خطرناکی را برجای خواهد گذاشت، خلاصی که قدرت‌های خارجی و گروه‌های افراطی مشتاق بر کردن آن هستند.بهبانه‌ها آماده است. به محض اینکه ارتش تضعیف یا نابود شود، لبنان به روی مداخله خارجی باز خواهد شد.

فروپاشی ارتش لبنان به اسرائیل بهانه‌ای را می‌دهد که برای «خنثی کردن حزب‌الله» وارد جنوب لبنان شود. و از طرف دیگر، گروه‌های تکفیری مانند جناح الجولانی در سوریه ادعا خواهند کرد که برای «حفاظت از جمعیت سنی» در برابر سلطه حزب‌الله وارد لبنان می‌شوند. در هر دو صورت، لبنان نجات نخواهد یافت، بلکه تکه تکه از هم پاشیده خواهد شد.

تفرقه بینداز و متلاشی کن

طرح روشن است: ایجاد درگیری داخلی تحت لوای خلع سلاح حزب‌الله، با علم به اینکه مقاومت استوار خواهد ماند و ارتش لبنان هزینه آن را خواهد پرداخت.این امر روایت را از «مقاومت در برابر اشغالگری» به «جنگ داخلی در برابر فروپاشی دولت» تغییر می‌دهد، درحالی‌که ارتش در مرکز طوفان قرار دارد.

مقاومت بسیار ریشه‌دار، بسیار باتجربه و از نظر سیاسی بسیار یکپارچه است که بتوان آن را با فرمان یا زور حذف کرد. اما ارتش کم‌پرداخت، بی‌انگیزه و از نظر سیاسی متفرق، هدف بسیار آسان‌تری است.

به محض فروپاشی ارتش، لبنان به هرج و مرج سال ۱۹۷۵ (۵۴ش) (جنگ داخلی) بازخواهد گشت، چشم‌اندازی از هم گسیخته که در آن هر فرقه خود را مسلح می‌کند و بسیاری حفاظت و حمایت به قدرت‌های خارجی روی می‌آورد، هر کدام به جای خدمت به منافع ملت، در خدمت منافع حامیان خارجی خود خواهند بود.

جمهوری اسلامی

یکشنبه ۱۹ مرداد ۱۴۰۴ - ۱۶ صفر ۱۴۴۷ - ۱۰آگوست ۲۰۲۵ - شماره ۱۳۱۵۵ - سال چهل و هفتم

گسترش مخالفت کشورهای عربی و اسلامی با اشغال غزه

وزارت خارجه عراق با به‌کارگیری تندترین عبارات، این طرح اشغالگرانه را رد کرده و آن را ادامه سیاست‌های تحریک‌آمیز رژیم صهیونیستی، شامل گرسنه نگاه نمودن مردم، آوارگی اجباری و کشتار جمعی در غزه دانست. بغداد همچنین بار



به گزارش منابع خبری، در یکی از شدیدترین مواضع بین‌المللی علیه سیاست‌های اخیر تل‌آویو، وزرای خارجه استرالیا، آلمان، ایتالیا، نیوزیلند و بریتانیا، طرح اسرائیل برای اشغال شهر غزه را به شدت رد و آن را تهدیدی آشکار علیه قوانین بین‌المللی بشردوستانه توصیف کردند.

این پنج کشور در بیانیه‌ای مشترک اعلام کردند: «برنامه اعلام‌شده ازسوی دولت اسرائیل، ناقض اصول بنیادین حقوق بشر و قوانین بین‌المللی است. ما متحده را به راه‌حل دو دولتی از طریق گفت‌وگو تأکید می‌کنیم و هرگونه اقدام خلاف آن را غیرقابل قبول می‌دانیم.»

کابینه امنیتی اسرائیل روز جمعه با تصویب این طرح، مرحله تازه‌ای از تشدید جنگ در غزه را کلید زد؛ چنگی که تاکنون ویرانه‌های گسترده و بحران انسانی بی‌سابقه‌ای به همراه داشته است. این تصمیم کابینه امنیتی رژیم صهیونیستی، همچنین مخالفت کشورهای عربی و اسلامی با طرح اشغال غزه را در پی داشته است.

برای اشغال شهر غزه مخالف بوده و آن را محکوم می‌کند.

وزارت امور خارجه عربستان سعودی نیز واکنش نشان داد و اعلام کرد: ما تصمیم اشغال شهر غزه و اصرار مقامات اشغالگر بر ارتکاب جنایات گرسنگی دادن و پاکسازی قومی مردم فلسطین را محکوم می‌کنیم.

وزارت خارجه کویت نیز از مخالفت قاطعانه خود علیه تصویب طرح اشغال کامل نوار غزه خبر داد و آن را محکوم کرد.دولت عمان نیز در بیانیه‌ای تصمیم رژیم صهیونیستی برای تثبیت اشغال نظامی نوار غزه را به شدت محکوم کرد و نسبت به نقض مداوم قوانین بین‌المللی و نقض حقوق مردم فلسطین بدون پاسخگویی هشدار داد.

همچنین اسارات و قطر، تصمیم کابینه رژیم صهیونیستی برای اشغال کامل نوار غزه را محکوم کردند و درباره پیامدهای این اقدام هشدار دادند.

این تصمیم، آن را تحولی بسیار خطرناک خواند که می‌تواند روند دستیابی به آتش‌بس دائم را بشدت تضعیف کند. از سوی دیگر، وزارت خارجه و مهاجران دولت نجات ملی یمن در بیانیه‌ای این اقدام را تجاوزی آشکار و نقض صریح قوانین و معاهدات بین‌المللی ارزیابی کرد.

مصر، ترکیه و عربستان نیز در بیانیه‌هایی جداگانه این تصمیم رژیم صهیونیستی برای اشغال کامل غزه را محکوم کردند.

وزارت خارجه مصر در واکنش به موافقت کابینه رژیم صهیونیستی با طرح اشغال کامل

غزه اعلام کرد که قاهره با هر تحرک "اسرائیل"

پیامدهای واگذاری کریدور زنگزور به آمریکا

مرکزی، بدون نیاز به عبور از ایران، تضعیف نفوذ روسیه و ایران در قفقاز و تکمیل حلقه فتلشار استراتژیک در شمال ایران همراه با کریدور میانی (Middle Corridor) و حضور ناتو از پیامدهای طرح اخیر است.

تفاوت نسخه فرامرزی با مدل تحت حاکمیت ارمنستان

درحالت عادی، ارمنستان کنترل گمرک و امنیت مسیر را در اختیار دارد، اما در مدل فرامرزی،



این کریدور به یک گذرگاه کاملاً خارج از کنترل ایران تبدیل می‌شود که تنها مالکیت زمین آن با ارمنستان است.

منطق بر از اظهار نظر کارشناسان، این پروژه بخشی از یک برنامه گسترده‌تر برای محدود کردن نقش ایران در منطقه است.در بعد اقتصادی کاهش درآمد‌های ترانزیتی و حذف ایران از مسیرهای تجاری را در پی دارد، از منظر جغرافیای سیاسی، عامل محدود کردن دسترسی ایران به همسایگان و بازارهای منطقه است.

در زمینه امنیتی به افزایش حضور ناتو و متحدان آمریکا در مرزهای شمالی ایران منجر می‌شود و در بخش سیاسی جلب حمایت کشورهای همسایه برای محورهای ضدایرانی را در پی دارد. این توافق در کنار پروژه‌های دیگر مانند خطوط لوله انرژی دورزننده ایران، نشان‌دهنده تلاش آمریکا و متحدانش برای کاهش نقش راهبردی ایران در منطقه است.

کریدور زنگزور دقیقاً کجاست؟

زنگزور منطقه‌ای تاریخی و جغرافیایی در

روزنامه سیاسی اجتماعی صبح

مدیر مسئول و سردبیر

مسبح مهاجری

نشانی تهران - بهارستان - اول خیابان مجاهدین اسلام - روبروی مجلس شورای اسلامی

تلفن **۰۹۰۷۷۶۴۴۲۰** کد پستی **۱۱۵۴۹۱۷۷۱** نامبر **۷۷۶۴۴۱۸**

نشانی الکترونیکی روزنامه جمهوری اسلامی **www.jepress.ir**

نشانی پست الکترونیکی **info@jepress.ir**

چاپخانه **روزنامه جمهوری اسلامی**

یادداشت

«خلع سلاح» یا «خلع اراده»؟ پشت پرده اصرار آمریکا در پرونده حزب‌الله

«**یادداشت دکترو وحید عبدالمجید» در الاهرام**



الاهرام در مطلبی به قلم دکتروحید عبدالمجید نوشت: کسی که سیاست‌های دولت آمریکا و مواضعش در قبال لبنان را دنبال کند، گمان می‌برد که جز سلاح حزب الله، هیچ مسئله و مشکل دیگری در لبنان وجود ندارد؛ مشکلاتی مانند اشغال چند نقطه در جنوب این کشور توسط اسرائیل، تجاوزات مستمر صهیونیست‌ها با وجود توافق آتش‌بس در نوامبر گذشته، بحران اقتصادی و مالی، پیامدهای فرقه‌گرایی، و شکاف شدید سیاسی و اجتماعی،همه در برابر مسئله سلاح حزب‌الله رنگ می‌بازند. گویی این سلاح، تنها سرچشمه همه بدبختی‌ها و خطرهایی است که لبنان و مردمش را احاطه کرده و از بین بردنش، خیر و برکت را برای این کشور به ارمغان خواهد آورد!!

«وحید عبدالمجید» ستون‌نویس مصری دبروزدر مطلبی در روزنامه الاهرام با اشاره به این موضوع نوشت: موضع رسمی لبنان که خروج نیروهای اشغالگر اسرائیلی و توقف حملات آنها از یک سو را با جمع‌آوری سلاح‌های حزب‌الله ازسوی دیگر مرتبط می‌کند، برای آمریکایی‌ها که تنها دغدغه‌شان خلاص شدن از شر این سلاح‌ها است، قابل قبول نیست. با این حال، نکته قابل توجه این است که جدل گسترده‌ای که بر سر اصرار آمریکا بر خلع سلاح حزب‌الله برپا شده، تقریباً خالی از بحث درباره سرنوشت این سلاح است. نه در گفتار آمریکایی‌ها و نه در مواضع رسمی لبنان، روشن نیست که هنگام آغاز روند جمع‌آوری این سلاح، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

فرض کنیم رهبری حزب‌الله در چارچوب فرمولی که به خروج نیروهای اشغالگر اسرائیلی و توقف تجاوزاتش منجر شود؛ با چنین اقدامی موافقت کند، در این صورت، ارتش لبنان اگر قرار باشد آن را تحویل بگیرد با این سلاح چه خواهد کرد؟ آیا آن را نگه می‌دارد و در انبارهایش ذخیره می‌کند تا برای آموزش نیروهای ارتش استفاده شود؟ اگر چنین باشد، چه تضمینی هست که نیروهای اسرائیلی این انبارها را بمباران نکنند؟ و سؤال مهم دیگر این است که آیا دولت لبنان آمادگی دارد فشارهایی را که هدفشان نابودی این سلاح پس از تحویل آن است بپذیرد، به جای آنکه از آن برای تقویت توانمندی‌های ارتش استفاده کند؟

از اظهارات برخی مسئولان آمریکایی چنین برمی‌آید که آن‌ها می‌خواهند کمیته‌ای آمریکایی – اروپایی تشکیل شود تا بر نابودی سلاح حزب‌الله نظارت کند. همچنین روشن نیست که آیا این نابودی شامل سلاح‌های سبک و متوسط نیز خواهد شد یا فقط به انواع مختلف موشک‌ها و پهپادهای گوناگون محدود می‌شود.این‌ها تنها نمونه‌ای از پرسش‌های بی‌پاسخ درباره پرونده سلاح حزب‌الله است. آیا پاسخی برای آن‌ها وجود دارد؟

یک خاخام اسرائیلی مکرون را به مرگ تهدید کرد

دفت‌ر دادستانی پاریس اعلام کرد که پس از اظهارات تهدیدآمیز یک خاخام اسرائیلی علیه امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه تحقیقاتی را آغاز کرده است.

به گزارش ایسنا، اظهارات خاخام دیوید دانیل کوهن علیه رئیس‌جمهور فرانسه ظاهراً با انگیزه تصمیم به رسمیت شناختن رسمی کشور فلسطین بوده است. وزیر کشور فرانسه در ایکس نوشت: این خاخام چندین تهدید، به ویژه علیه رئیس‌جمهور مطرح کرده است. در این ویدیوی یوتیوب، خاخام کوهن گفته است: «رئیس‌جمهور فرانسه، باید بداند بهتر است تابوت خود را آماده کند. خدا به او نشان خواهد داد که تمایل به گستاخی و اظهارات علیه خدا به چه معناست.»

کوهن می‌گوید با به رسمیت شناختن یک کشور فلسطینی، که دولت فرانسه اکنون بر آن با فرمان یا زور حذف مکرون یهودستیزی عمیق خود را ابراز می‌کند و علیه خدا اعلام جنگ می‌کند.

خاخام ارشد فرانسه، حثیم کورسیا، با محکوم کردن شدید «اظهارات شنیع و غیرقابل تحمل دانیل دیوید کوهن»، در ایکس توضیح داد که کوهن هرگز هیچ مقام خاخامی در فرانسه نداشته، عادلانه در غزه را رفع کند. ما نیز به گشودن گذرگاهها برای ارسال کمک به مدرسه خاخامی فرانسه آموزش ندیده و فارغ‌التحصیل نشده است.

«یدیعت آحارونوت» گزارش داد که فرماندهان ارتش این رژیم در نشست‌های داخلی خود بر

مخالفت با طرح کابینه برای اشغال شهر غزه به علت فرسودگی نظامیان، کمبود مهمات و تجهیزات نظامی و پیامدهای خطرناک چنین اقدامی تأکید کرده‌اند.این گزارش‌ها همچنین حاکی است رئیس شورای امنیت داخلی رژیم صهیونیستی و رئیس موساد به مخالفان طرح اشغال غزه پیوستند.

ازسوی دیگر گردان‌های القدس در بیانیه شدید‌الحنی به رژیم صهیونیستی در باره تصمیم اشغال غزه هشدار دادند.

جزئیات طرح صهیونیست‌ها برای اشغال غزه

براساس اطلاعات موجود، این طرح بعد از تصویب به تدریج به شکل زیر اجرا خواهد شد: فراخواندن غیرنظامیان فلسطینی برای حرکت به سمت جنوب و اردوگاه‌های مرکزی.

– محاصره کامل شهر غزه.

– عملیات پاکسازی گسترده در داخل محله‌ها.

تخلیه کامل شهر غزه در دومین سالگرد طوفان الاقصی.

– اعمال محاصره بر رزمندگان حماس در شهر غزه؛ به طوری که نیروهای اسرائیلی در داخل شهر مستقر شده و به طور کامل بر آنجا سیطره پیدا کنند. این امر تقریباً ۵ ماه طول خواهد کشید و مستلزم مشارکت ۵ تا ۶ تپ از نیروهای ویژه اسرائیلی است.

شوروی ارمنستان موافقت کردند: تصمیمی که بخشی از توافقات داخلی اتحاد جماهیر شوروی در بازتوزیع سرزمینی بود.

دلیل اهمیت تزنگو برای ایران

پس از جنگ ۱۲ روزه

نگرانی ایران صرفاً به از دست رفتن یا انسداد مرز با ارمنستان محدود نمی‌شود؛ بلکه دغدغه اصلی، پیامدهای راهبردی فعال شدن این مسیر است. بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند نگرانی‌های مطرح‌شده در مورد حذف مرز ایران و ارمنستان، بیشتر برای بیان دغدغه‌های عمیق‌تر است: ازجمله افزایش نفوذ ترکیه در قفقاز، تقویت ائتلاف‌های جهان ترک‌ها، گسترش نقش ناتو در نزدیکی مرزهای ایران و کاهش وابستگی جمهوری آذربایجان به مسیرهای ترانزیتی ایران چراکه فعال شدن کریدور زنگزور، با عبور مستقیم از خاک ارمنستان، می‌تواند جمهوری آذربایجان را مستقیماً به نخجوان متصل کند و مزیت ژئوپلیتیکی ایران در این مسیر را از میان ببرد.

ازسوی دیگر، اهمیت این کریدور برای جمهوری آذربایجان نیز روشن است که در روابطش با ایران نیز مرتبط است؛ این کشور به‌دنبال دسترسی بی‌واسطه به نخجوان بوده و هم‌زمان از حمایت ضمنی غرب برای تسهیل اتصال به اروپا و مسیرهای انرژی برخوردار است. در این میان، تهران نیز با ردّ تحولات را رصد می‌کند، چراکه هرگونه تغییر در وضعیت این گذرگاه، هم‌زمان بر روابط ایران با ارمنستان، آذربایجان، ترکیه و حتی روسیه و آمریکا اثرگذار است.

در همین بستر، روابط تهران و باکو زیر ذره‌بین قرار گرفته است. درحالی‌که الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور جمهوری آذربایجان، در پیامی خطاب به مسعود پزشکیان، مناسبت دو کشور را «در سطح بسیار عالی» ارزیابی کرد و از تداوم آن سخن گفت. اما برخی مقامات ایرانی همچنان نسبت به روابط تهران-باکو هشدار می‌دهند. از جمله، یک نماینده دهنده گرسنگی گفته بود پهپادهای اسرائیلی از خاک و آسمان جمهوری آذربایجان برای حمله به ایران استفاده کرده‌اند. در این مورد وی افزود: «بیماران تبریز، اردبیل، رشت و تهران نتیجه مستقیم همکاری مستقیم باکو با اسرائیل بوده است.» چنین اظهاراتی در کنار احتمال اجاره کریدور زنگزور، نگرانی‌های امنیتی ایران را به‌شکل محسوس‌تری افزایش داده است.

نمایش هوایی در غزه؛

کمک از آسمان، فاجعه روی زمین

ما منتظر کمک برای سیر کردن شکم کودکانمان بودیم، اما یکی از محموله‌های کمک هوایی روی چادر ما انداخته شد و نزدیک بود همه ما را بکشد.

«عبدالحلیم حسین» دیگر شهروند غزه‌ای نیز بیان کرد: تجربه ارسال کمک‌های هوایی به شکل آشکار بی‌اثر و بی‌فایده بودن آن در از بین بردن گرسنگی شدید ساکنان غزه را نشان می‌دهد. این مقادیر اندک انداخته شده، کفاف نیازهای مردم در سایه گرسنگی شدید را نمی‌دهد. غزه این شیوه را نمی‌پسندد زیرا کرامت انسانی را لگدمال می‌کند و هرج و مرج به بار می‌آورد. آیا جامعه جهانی از اینکه ما ازدحام کنیم و یکدیگر را بکشیم تا به این محموله‌ها برسیم، خوشش می‌آید؟ «یوسف فارس» خبرنگار فلسطینی نیز گفت: یکی از چترهای حامل کمک مستقیم روی چادر آوارگان در منطقه «الکرامه» در شمال غزه افتاد و همه را مسموم کرد، شاید هم از بین بردوی به حضور باند‌های تبهکار در محل فرود چترهای حامل کمک با هدف سرعت و محروم

چادرها و همان امکانات محدود باقیمانده شده است. حقوقدانان، نمایش ارتش هوایی کمک‌ها را مورد انتقاد قرار داده‌اند زیرا این روند به عرصه نمایش تصویری رسانه‌های کشورهای کمک‌کننده تبدیل شده، درحالی که این کمک‌ها به علت نامنظم بودن و دشواری دسترسی به مکان فرود، به دست نیازمندان نمی‌رسد.

در برابر این واقعیت، ساکنان غزه می‌رسند که هدف، رساندن غذا به گرسنگان است یا بخش تصاویر هوایی در شبکه‌های خبری دنیا؟ آیا امکان جایگزین کردن این شیوه خطرناک با سازوکار مؤثرتر یعنی گذرگاه‌های زمینی یا انسانی منظم وجود ندارد؟ به نوشته این منبع، ساکنان غزه خواهان ارسال کمک‌هایی هستند که جان آنها را به خطر نیندازد.ساکنان غزه مراتب خشم خود را در این زمینه ابراز داشته و خواهان هموار کردن مسیر برای نهادهای سازمان ملل برای ورود کمک‌های از طریق گذرگاه‌های زمینی هستند. «ام احمد» از آوارگان در اردوگاه الشاطی در غرب شهر غزه گفت:

گزارش خبری

ارسال هوایی کمک‌ها به غزه علاوه بر اینکه جوابگوی رفع گرسنگی عادلانه ساکنان این منطقه نیست، به خوراک شبکه‌های تلویزیونی کشورهای کمک‌کننده تبدیل و افتادن این کمک‌ها روی سر ساکنان نیز خطرآفرین شده است.

خبرگزاری شهاب در مطلبی گزارش داد: صحنه‌های تکراری روزها و هفته‌های اخیر این است که آسمان غزه به صحنه نمایش پرتاب کمک‌های هوایی انسان دوستانه‌ای تبدیل شده که طی آن هوایمادهای کنسورهای عربی و خارجی بر فرز مناطق مختلف غزه، محموله‌هایی پرتاب می‌کنند.به گزارش این رسانه، درحالی که این کمک‌ها باید حلقه نجات صدها هزار ساکن محاصره شده غزه باشد، در بسیاری از موارد عامل مرگ و سبب مسموم شدن آنها می‌شود.

طی اعلام منابع پزشکی و شاهدان عینی، برخی از کمک‌های هوایی ارسال و ریخته شده بر سر ساکنان غزه یا چادرهای آنان، به شهادت و مجروح شدن شماری از جمله زنان و کودکان و از بین رفتن